

De Badgast

NUMMER 3 - ZOMER 2000

Redactioneel

Alweer het derde nummer van De Badgast. Boordevol informatie over vereniging Sint Adelbertus. Zo is er een gesprek met de nieuwe bestuursleden en het interview van Xandra van Gelder, ditmaal met tante Marie. Veel nieuws van de activiteitencommissie over allerlei leuke zomeractiviteiten en tips voor uitjes in Noord-Holland. Bovendien plantwetenswaardigheden, natuurlijk weer de kinderpagina en een heerlijk recept van Bren de Coq. We hopen dat u dit nummer met veel plezier zult lezen.

Redactieadres:

Marlies van den Hende
Plantage Badlaan 12-II
1018 TH Amsterdam
E-mail: ma.hende@wxs.nl

Huisje 47

Na negen jaar peinzen op een stoel in de zon, werd dit jaar dan toch het besluit genomen. Ons dierbare maar wel erg bouwvallige krotje zou vervangen worden door een echt huis(je)! Zoals misschien niet bij een ieder bekend zijn wij niet echt ervaren klussers en de nodige beren zagen wij dus op ons pad.

Maar ziedaar: uit alle richtingen kwam er hulp in zo'n beetje elke fase van het project. Van bouwvergunning via sloop en riool naar aftimmering en zelfs inrichting van het nieuwe geval. Uiterst handig bleken we de dag van de sloop op Koninginnedag gepland te hebben. Maar toch stond de halve buurt al klaar met mokers en hamers toen wij aankwamen (om 9 uur)! Met opvallend veel plezier werd vervolgens het oude ding tot vallen gebracht.

En nu, tsja, zelfs wij hielden niet voor mogelijk dat er binnen de bestaande kaders van regels, vergunningen en overlegstructuren zo veel ruimte te verkrijgen was. In elke kamer kunnen staan is wel een luxe gevoel! 't Is nu alleen nog wachten op een goedgunstige dag van het NUON om onze stroom weer aan te sluiten (hier hadden we het stok en zak- advies van mensen die het weten kunnen helaas niet opgevolgd), waarna de ijskast de nodige borrels kan verschaffen.

Iedereen heel hartelijk bedankt voor alle hulp, zo vanzelfsprekend gegeven: Frans, Hennie en Anita, Harry, Erko, Simon, Jan, Elly, Aad en Olga, tante Jos, Xandra en alle anderen.

In een spannende periode een hartverwarmend stukje Egmond voor ons!

Maartje

Vreemde bezoekers

Maar dan in onze Adelbertus-flora. Wie kent niet het **zevenblad**? Zeker wel die mensen die, af en toe, op een zaterdag, aan het wieden zijn bij de heg. Wist u dat de Romeinen deze plant hier naartoe brachten voor in de sla? Men at het, soms samen met andere kruiden. Eetbaar dus en een middel tegen voetjicht. Graaf een plant uit, zet 'm in een pot en wacht op de mooie schermbloemen.

In onze tuin ook de vreemde bezoeker **vingerhoedskruid**. Mooie bloemen, maar wel giftig. Nog steeds een leverancier voor medicijnen tegen hartziekten. Gelukkig voor kinderen: geen verlokkelijke vruchten. Toch wel oppassen!

Wie geniet er niet van onze vreemdeling de **teunisbloem**. Komt, net als de **toorts** (of koningskaars) voor in de duinen en in onze tuin. Gele bloemen die zich in de avond openspreiden, nachtvlinders aantrekken en een oplichtende glans geven.

Tom en Susan

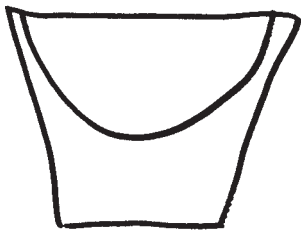
Camping Schuif 1983

Beste Badguppies

De Zeester

Marly loopt op het strand. 'Hé papa kijk, dat lijkt wel een zeester'. Het is echt zo, Kris kijkt er somber bij. 'De zeester is dood', zegt ze. Marly doet de zeester in een emmertje met wat water en zand. Ze blijft heel lang kijken. 'Ja, ja, hij beweegt. De zeester leeft!'

'Hij moet mee', zegt Marly heel streng, 'in het emmertje'. Hij gaat mee naar het huisje. Mama kijkt eerst heel donker, maar uiteindelijk zegt ze dat het goed is. Het is wel een gedoe, met een emmertje fietsen over twee heuvels. Het water klotst, maar de zeester vindt het niet erg.

Bij het vakantiehuisje willen alle kinderen de zeester zien. Het is nogal wat: een levende zeester.

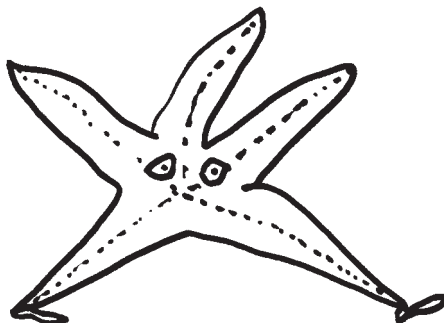
'Wat eet een zeester eigenlijk', vraagt Kris. Marly en Kris gaan op zoek naar iemand die dat weet. Dylan heeft een boekje over zeedieren. Daar staat in dat zeesterren wier eten, een speciaal soort zeewier. Dat wordt moeilijk.

Op het strand zoekt iedereen mee en ze vinden behoorlijk wat. Als de tweeling het weekend naar huis gaat, wil Marly de zeester meenemen. Papa probeert nog of ze hem vrij wil laten, maar nee, de ster moet mee naar Diemen. Op de voorbank zit Marly, kaarsrecht met op haar schoot een emmer

en daarin de zeester, de levende zeester. Ook heeft ze nog een voorraad wier mee voor de zeester om te eten. Het stinkt wel een beetje, papa trekt zijn neus op.

En zo gaat het weekend voorbij. De zeester kijkt niet meer zo blij, zegt Marly, hij hangt een beetje treurig onderin zijn glazen gevangenis. Marly vindt het nu wel zielig. Hij moet toch maar weer terug naar zijn vriendjes, zegt ze. Hij hoort in de zee, niet in een emmer of een vissenkomp. Meteen op maandag fietsen Marly, Kris en mama naar de zee. Weer met de emmer twee heuvels over. Op het strand gooit Marly de emmer leeg. Maar wat is dat nu, de zeester is weg. Hoe kan dat nou. Misschien

was hij het al zat en is hij alleen op zoek gegaan naar de zee, naar de vrijheid. Marly zucht, ik neem nooit meer een zeester mee.

Uitstapjes

Vuurtoren Van Speijk in Egmond aan Zee

Tussen 9 juni en 25 augustus iedere vrijdagavond van 19.00 tot 21.30 uur open voor publiek.

Ook kan een bezoek worden gebracht aan het botenhuis en de reddingsboot van de KNRM.

Fort Kijkduin

Door dit fort is dagelijks om 11, 13 en 15 uur een rondleiding. Ook is er een zee-aquarium. Adres: Admiraal Verhuellplein 1, Huisduinen (bij Den Helder).

Vlootdagen

14 t/m 16 juli zijn de Nationale Vlootdagen op het Nieuwe Haven terrein in Den Helder.

Sesamstraat

Sesamstraat viert dit jaar haar 25-jarig bestaan. Ter gelegenheid hiervan is het beroemde straatje te zien in het Museum van de Twintigste Eeuw, Bierkade 4, in Hoorn. Je kunt er spelen, ontdekken, kijken en avonturen beleven. Je loopt door een echt Sesamstraatje en je kunt Tommie, Pino, Bert en Ernie echt zien en horen! Het museum is open di. t/m zo. 10-17 uur. Toegang f 6,-; CJP, 65+ en kinderen t/m 4 jaar f 5,-; MJK geldig.

De activiteitencommissie

De bedrijvigheid komt langzaam weer op gang: klussen, tuinieren, schoonmaken, noem maar op. Ook de activiteitencommissie heeft alweer vergaderd over wat we dit seizoen gaan doen en nodigt iedereen uit voor het volgende:

2 augustus Bingo 19.30 uur

5 augustus Kindertheaterdag

Alles kan en mag, van circusact tot playback, van decormaken tot dansen. Ideeën graag doorgeven aan Astrid Schouten, huisje 42 of Renée Koldewijn, huisje 78.

We kunnen ook flink wat hulp gebruiken die dag voor begeleiding, schminken etc.)

9 augustus Kinderkanodag (onder weers-

voorbehoud) voor kinderen vanaf 10 jaar, met na afloop een barbecue. Deze dag gaat plaatsvinden in Wormer. De jongeren die eraan mee willen doen, moeten in het bezit zijn van een zwemdiploma. Wil je mee, dan kun je je opgeven bij de feestcommissie, zie onderaan.

12 augustus BBQ

Fietstocht, Lichtjesavond (data worden nog bekendgemaakt). De activiteiten vinden zo kort op elkaar plaats i.v.m. de vakantiespreiding. De commissie wenst iedereen een mooi en zonnig seizoen toe.

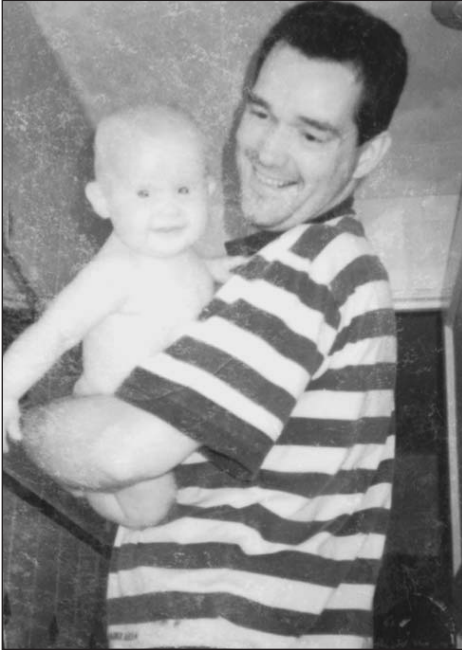
Maaik Belghaus, Anita Burgemeester, Astrid Schouten en Wilma Stoel.

Sprookjeswonderland

Buiten de figuren uit sprookjes als Hans en Grietje, Doornrosje en Sneeuwwitje, vind je hier een compleet kabouterdorp, een sprookjeskasteel, een bijzondere speeltuin en een kinderboerderij. Adres: Kooizandweg 9, recreatieoord Enkhuizerzand, Enkhuizen. Open: dagelijks van 10-17.30 uur. Toegang f 11,-. Ook in Enkhuizen is het Zuiderzeemuseum een bezoek waard.

Het Nieuwe bestuur

Ronald Schouten, derde seizoen op het terrein, vier kinderen, communicatie-manager bij ETOS in Beverwijk

Welke portefeuille heb jij in het bestuur?

Ik ben gewoon bestuurslid. Ik heb de portefeuille van Rineke overgenomen, die deed het huishoudelijk reglement en de statuten. De stap die we nu zetten, met de commissie en de enquête, is een logisch vervolg daarop. Het oude bestuur heeft een belangrijke taak vervuld met het opzetten van de vereniging en het verwerven van het eigendomsrecht van het terrein. Ze hebben daarmee fantastisch werk gedaan. De volgende stap is nu om te kijken wat willen we met z'n allen en met het terrein en, vervolgens, om dat te toetsen.

Was dat voor jou ook een motief om in het bestuur te gaan?

Zeker. Daar voelde ik me bij betrokken. Ik merkte dat er over allerlei zaken discussies gevoerd werden. Ik zit hier nu twee jaar en vond het tijd om iets te doen in plaats van mee te discussiëren.

Toen je op de vergadering in april met het voorstel voor de commissie kwam, had je toen gedacht dat er zoveel mensen mee zouden doen?

Absoluut niet. Het ging allemaal vanzelf. Ik dacht om het met een stuk of vijf mensen te doen. Maar er kwamen tijdens de vergadering negen enthousiaste mensen naar me toe. En ik dacht: waarom ook niet. Maar

achteraf ben ik er blij mee. Zoals het nu is, heb je een goede dwarsdoorsnede, dat leidt ook tot draagvlak. Er zitten mensen in uit bijna alle laantjes; verder zitten er ook mensen in die hier allang zitten – die moet je er ook bij hebben, die weten alles van de geschiedenis.

Wat gebeurt er met de enquête?

Eerst worden de antwoorden verzameld. Dan kijken we wat er als grootste, meest urgente zaken uitkomen. Die zaken gaan we eerst aanpakken, we gaan er beleid op maken. Dat gaat de commissie doen. De beleidsvoorstellen leggen we voor aan de algemene-ledenvergadering.

Voor een aantal zaken proberen we dat deze zomer nog te doen. Bouwbesluiten moeten we sowieso nemen: er zijn nog lopende zaken en we hebben het beloofd, bijvoorbeeld ten aanzien van het bouwen van stenen huisjes.

We hebben een vergadering met de commissie gepland voor eind juni. Onze vervolgstappen zijn mede afhankelijk van de resultaten van de enquête; we kunnen het dus niet helemaal voorspellen.

Als je in het bestuur zit, kun je ook geregeld over allerlei problemen aangesproken worden door bewoners. Daarmee wordt je gevoel van vakantie en vrije tijd misschien aangetast. Zie je daar tegenop?

Het hoort er een beetje bij, denk ik. Maar we proberen in de commissie ook heel gestructureerd te werken, dat helpt ook. Als er individuele zaken zijn die zo groot zijn dat ze in het bestuur moeten worden besproken, ga ik ze niet zelf oplossen. Ik denk ook dat het goed is om het bestuurswerk een paar jaar te doen, dan moeten er weer anderen komen. Voor mij geldt dat bijvoorbeeld als deze klus klaar, als er over een aantal zaken overeenstemming is bereikt. Maar wanneer dat zal zijn? Ik denk dat we dan een paar seizoenen verder zijn.

Simon Lentz, de penningmeester

Simon komt al 29 jaar op Egmond. De eerste 10 jaar huurden hij en zijn vrouw Greet een huisje bij mevrouw Van der Woude, de resterende 19 jaar brengt hij zijn vrije tijd op Egmond door in zijn eigen huisje, nr. 49. Op een winderige zondagmorgen, terwijl de oranje vlaggetjes straf wapperen tegen zijn huisje, praat hij honderduit.

Je hebt jezelf aangemeld als gegadigde voor het bestuur. Wat is jouw drijfveer?

Ik merk dat er veel mensen zijn die wel iets voor de vereniging willen doen, maar in het bestuur zitten trekt niet erg. Ik noem dat 'werken met geamputeerde handjes'. Ik denk dat het bestuur een goede rol kan vervullen door richtlijnen op te stellen en als het nodig is ook door maatregelen te nemen. Dat het soms betekent dat je als bestuur de rol opgedrongen krijgt van boeman spelen, vind ik ook niet leuk, maar het hoort er wel bij. Daarnaast vind ik het leuk om mee te helpen de dingen te organiseren. Ik merk met name dat de gezamenlijke activiteiten die we doen voor de nieuwe bewoners van het terrein een goede manier is om contact te leggen. En ik vind het belangrijk om ook een bijdrage te leveren aan het sociale gebeuren. Op dit moment probeer ik samen met Harry ook de taken van Theo op te vangen. We zijn tijdelijk het aanspreekpunt voor de gasflessen en de afvoer van het vuil en het groen.

Had je voor jezelf een specifieke taak op het oog?

Vanaf de oprichting van de vereniging deed ik al de financiële administratie. Ik vind dat werk leuk om te doen. Bij de voetbalclub

Goldstar ben ik 13 jaar penningmeester geweest en het was voor mij en de andere bestuursleden dan ook logisch dat ik penningmeester werd. Ik moet trouwens wel wennen aan de nieuwe techniek. Kijk, vroeger schreef je alles met de hand en zo leerde ik de hele club altijd goed kennen. Nu, met de verwerking van alles in de computer, wordt het wat onpersoonlijker. In plaats van een naam, typ je nu een nummer in. Daar heb ik moeite mee, dus ik typ nog overal de naam bij. Zo blijven de huisjes voor mij leven.

Heb je jezelf nog een speciale opdracht meegegeven als bestuurslid?

Ik zie wel een verandering op het terrein. De hang naar luxe dingen neemt toe en persoonlijk heb ik daar moeite mee. Verbeteringen aan de camping zijn van alle tijden. Vroeger hadden alle huisjes het sanitair buiten, nu heeft ieder huisje binnen sanitair aangelegd. Die verbetering heb ik ook in mijn eigen huisje aangebracht. Dat verliep in eerste instantie niet geheel zoals het moest. We hadden de graszoden netjes opgerold om de waterleiding aan te leggen. Dat klusje werd gedaan door Frans Kroese. Nadat alles aangesloten was en het gras weer op z'n plek was teruggerold, deden wij verwachtingsvol de kraan open. Wat er toen gebeurde, moet de anderen op de lachspieren gewerkt hebben. De graspollen stegen op en dreven door de hele tuin. Het was duidelijk dat er een lekje was, ergens onder de grond. Maar begrijp me goed, ik ben niet tegen verbeteren. Wel heb ik mezelf de opdracht gesteld dat ik ervoor wil zorgen dat alles betaalbaar blijft voor iedereen. Zo heb ik een variant bedacht voor de wijze waarop iedereen een gelijke bijdrage levert aan de activiteiten van de vereniging. Iedereen zou aan het begin van het jaar een bepaald bedrag kunnen betalen voor alle werkzaamheden die er verricht moeten worden. Aan het eind van het jaar wordt per huisje de balans opgemaakt, hoeveel tijd hebben de bewoners meegewerkt. Al naar gelang de inzet wordt dan de eindrekening opgemaakt. De opdracht die ik mijzelf heb gesteld is dat ik wil er voor waken dat alles betaalbaar blijft voor iedereen.

Aan het eind van het gesprek maakt Simon van de gelegenheid gebruik om te zeggen dat er nog zo'n 20 rekeningen openstaan en verzoekt iedereen die de contributie voor het nieuwe seizoen nog niet heeft betaald, dit zo spoedig mogelijk te doen.

Peter de Jong, de nieuwe voorzitter van het bestuur.

Peter gaat dit jaar zijn vierde seizoen in op Egmond en is de laatste persoon die zijn huisje gekocht heeft bij Nel Schuit.

Peter, wat zijn jouw taken in het bestuur?

Ik ben voorzitter van het bestuur en vervul een coördinerende rol voor wat betreft zaken die er spelen en die voor de bewoners van belang zijn. Daarnaast houd ik me bezig met de externe contacten.

Waar wil het bestuur zich de komende tijd vooral mee bezighouden?

We gaan als bestuur duidelijk een nieuwe periode in. Het oude bestuur heeft voortreffelijk werk verricht voor het verkrijgen van wat we nu hebben. De komende periode zullen we ons moeten richten op het beheer van ons gezamenlijk bezit – alles bij elkaar is dat veel, de vergelijking met een grootgrondbezitter is niet misplaatst. En eigenlijk ligt er al veel vast, denk bijvoorbeeld aan het huishoudelijk reglement. Maar dat reglement moet zich nog wel bewijzen. Het is een beetje zoeken naar een nieuwe manier om het gat dat Jan Schuit heeft achtergelaten op te vangen. Want hij hield goed de vinger aan de pols, stelde grenzen en bewaakte deze. Het bestuur is van mening dat zo veel mogelijk zaken goed vastgelegd moeten zijn in het huishoudelijk reglement en ondersteunt in deze de beheerscommissie. Verder is er nog de vraag of we ons nog bezig moeten houden met het parkeerterrein. De meningen van de bewoners daarover zijn verdeeld. Sommige leden menen dat het probleem nu is opgelost, iedereen die dat wil

kan parkeren dus waarom moeten we weer overleggen.

Zijn er nog nieuwe ontwikkelingen voor het bestuur?

Ja, natuurlijk. Beheren van het terrein is één ding, maar je moet natuurlijk ook vooruitkijken en bedenken waar je naartoe wilt. En dan heb je natuurlijk ook nog te maken met zaken die gewoon voortvloeien uit het feit dat je dit terrein hebt en waar we door de omgeving mee geconfronteerd worden. Soms heb je daar invloed op en soms niet. Kijk, zo'n windmolenpark in zee of de geluidsoverlast van de 5e baan van Schiphol, daar heb je geen invloed op. Maar we kunnen wel invloed uitoefenen op onze eigen directe omgeving. Het bestemmingsplan ligt nu vast voor 10 jaar. Dus moeten we nu gaan nadenken over onze doelen voor de middellange termijn. En daar kan de commissie Visieplan een goede aanzet voor geven. Die commissie moet vrijelijk kunnen nadenken op basis van de reacties van de enquête. En voor het bestuur is dan een zware rol weggelegd in het gebied tussen droom en daad. Er kunnen ook voorstellen uit komen die van invloed zijn op het reilen en zeilen van de camping. Neem nu de discussie over een tuinman voor het groen. Er zijn voor- en nadelen te bedenken. Het werk wordt gedaan, het is niet een klein clubje dat zich verantwoordelijk voelt. Maar de sfeer verandert, het wordt een centenkwestie; mogen we wel personeel aannemen als vereniging; moeten we de tuinman controleren en zo ja, wie gaat dat dan doen. Kortom, een beslissing is niet zo makkelijk genomen.

Heb je zelf een periode voor ogen als voorzitter?

Nee, daar heb ik niet echt een uitgesproken idee over. Ik denk dat twee jaar wel een mooie periode is.

Michaël Rubinstein/Marlies van den Hende

Dansend door het leven

De buurman heeft al eens gevraagd: 'Hoe kan het dat jullie altijd lachen, hebben jullie dan nooit ruzie.'

Marie Hoogwout kan met de hand op haar hart verklaren dat ze nooit, echt nooit, woorden hebben en ruzie al helemaal niet. 'Wij hangen veel te veel aan elkaar.' Iedereen van de camping kent tante Marie. Geen gesprek zonder lolletje, altijd een 'bakkie koffie' en als er echt feest is, wordt er natuurlijk gedanst. Als het even kan verkleed, op zijn Jordanees, 'met kanten broek, een cape en een hoedje'.

Het was zo kaal

Tante Marie, zo noemt iedereen haar, staat al 46 jaar op de camping. Eerst had ze een huisje in Hilversum, maar op een dagje uit ontmoette ze Jan Schuit en raakte aan de praat. Schuit, 'niet de jonge hoor, de vader van Jan', vertelde dat er achter zijn café wat nieuwe huisjes gebouwd mochten worden en dat ze maar eens op het terrein moesten kijken. Tante Marie vond het in eerste instantie niets.

'Het was zó kaal, nergens een boom of een struik, in Hilversum had ik het zo mooi met het bos om me heen.' Schuit stuurde ze de duinen in en zei dat ze er maar eens over na moesten denken. Eenmaal 'over de bulten' op het strand gekomen, wist Marie één ding zeker: hier wil ik een huisje. Ze snelden terug naar het café en zeiden ja.

'Ik heb er nooit spijt van gehad.'

Marie, haar (overleden) man en haar dochter zijn echte Jordanees. Ze is geboren op de Palmstraat en heeft daar bijna tachtig jaar gewoond. De laatste anderhalf jaar woont tante Marie in Almere.

Spijt en heimwee heeft ze niet, maar ze heeft daar dan ook een 'prachtige woning'. Bovendien woont haar dochter Rietje in Almere en moeder en dochter kunnen niet zonder elkaar. Buren in Amsterdam, buren in Egmond en nu weer vlakbij elkaar in Almere. Niet alleen haar dochter, maar ook haar twee kleinkinderen en vier achterkleinkinderen vormen een hechte familie. 'Je begint met eentje en je eindigt met een mannetje of tien.'

Jaren sliepen ze met zijn negenen in het huisje in Egmond. Opoe, de moeder van tante Marie, Rietje, schoonzoon en kleinkinderen, ze lagen allemaal in stapelbedden bij elkaar. Tot het op een gegeven moment echt te druk werd, toen kocht haar dochter een eigen huisje op camping Schuit. 'De eerste nacht dat we alleen waren, zei mijn man 'vrouw, wat is het hier stil'.

De mannen zorgden voor de kinderen

Een enkele nieuweling heeft er misschien nog nooit van gehoord, maar voor de trouwe schuitganger is het een begrip: de vrouwen-dag. Elk jaar vertrokken de vrouwen van de camping met een bus naar een uitspanning en maakten de hele dag plezier. De gekste dingen hebben ze uitgehaald.

Tante Marie heeft de dag bedacht en altijd trouw georganiseerd. Elk jaar maakte ze haar tocht langs alle huisjes, wie mee wilde moest ongeveer 25 gulden betalen.

'Daar zat alles in, ook het eten.' De vrouwen vertrokken en de mannen zorgden voor de kinderen. 'We hadden de hele dag plezier, we zongen altijd en soms gingen we verkleed. Als we dan in de avond terugkwamen, begon de bus al in het dorp te toeteren om

te laten weten dat de vrouwen weer in aantocht waren. In het café stonden een teil met bloemen en allemaal lekkere, hartige hapjes. 'Dan kregen we allemaal een bloem. Het was toen zo gezellig.'

De burgemeester van Egmond had zelfs wel eens het idee dat het te gezellig was. Een jaar of 40 geleden, toen er meer huisjes werden neergezet, wilde hij eigenlijk dat er een paar huisjes tussenuit gehaald werden omdat de bouwwerken eigenlijk, volgens de moderne normen, te dicht op elkaar stonden. Jan, Nel en de campinggasten wilden daar niets van weten. De burgemeester kwam op bezoek bij zijn tijdelijke bewoners en dronk een kopje koffie bij Marie.

'Ik heb hem verteld dat we echt nooit ruzie hebben, dat we het juist zo leuk met elkaar hebben en gelukkig geloofde hij me. We konden gewoon blijven staan. Daar was ik toch zo blij om. Want wie was er anders de pisaal geweest om zijn huisje weg te halen. Dat zou toch vreselijk zijn, je huis weer afbreken.'

Haar huisje in Hilversum was het eerste vakantiehuis, Madri heette het, naar Marie en Dries. Dat huisje nam ze mee naar Egmond en later heeft haar broer het vernieuwd en uitgebreid.

'In ruil daarvoor heb ik jaren in zijn ijszaak gewerkt. Dat heb ik met heel veel plezier gedaan.'

Ze geloven niet dat we 80 zijn

Als tante Marie op haar praatstoel zit, komt de ene foto na de andere tevoorschijn. Marie in haar kostuum op de dansvloer, haar broers die artiesten waren en veertig jaar op het toneel hebben gestaan als Jack Smith

and Company, het huisje in Hilversum, Marie als ijsverkoopster en het prille begin als er nog geen laantjes zijn en de auto's gewoon tussen de huizen geparkeerd staan. Dat het vroeger veel simpeler was, heeft haar nooit gedeerd.

'Het was gewoon zo. We hadden een petroleumlamp, een teil achter het huis waar we water in bewaarden en de melkflessen lagen koel onder het huisje.' Hoewel niet altijd, soms priegelden de egels de doppen van de flessen en slobberden de melk op.

'Het was luxer dan kamperen. Ik weet nog zo goed, de eerste avond dat wij hier voor ons huisje stonden, zei ik tegen mijn man: 'O, dat dit nou mijn huis is, wat zijn wij rijk.'

Hoewel ze altijd nog met plezier een halfjaar in Egmond woont, mist ze Jan en Nel Schuit zeer.

'Ze waren er altijd, ook in Amsterdam, je kon zo veel plezier met ze maken en Jan hield zo van feesten. Dat is toch wel jammer, dat de laatste tijd zoveel verandert.' Marie mist ook kinderen, in de hoogtijdagen waren er alleen in haar laantje wel 31 kinderen, dat is helemaal ingezakt, hoewel ze de laatste tijd gelukkig steeds vaker kinderstemmetjes hoort.

'Dat moet je hier hebben, kinderen hebben het hier zo naar hun zin.'

Al jaren woont Marie van de lente tot de herfst in Egmond. En altijd had ze bezoek. Ruim twintig jaar woonde haar moeder, die 100 is geworden, bij haar, ze zorgde voor haar eigen kind, maar ook voor haar kleinkinderen. 'Ik had altijd volk om me heen.' Of ze zelf honderd wil worden, weet ze niet. 'Zoals m'n moeder wel, zeker, die zat tot het laatst nog te kaarten. Maar ik tob de laatste tijd een beetje met mijn gezondheid en veel slechter moet het niet worden.'

Hoewel tante Marie, net als haar moeder, nog altijd danst. Ze gaat samen met haar zuster naar een dansavond in de Jordaan. 'Dan kijkt iedereen naar ons. Twee van die vrouwen met dat witte haar, ze geloven gewoon niet dat we al in de tachtig zijn.' Aarzelend neuriet tante Marie het wijsje van een Engelse wals om te laten horen hoe meeslepend de muziek is.

Wat zijn ogen zagen, konden zijn handen maken

Op 9 mei is Theo de Bouter overleden. De laatste maanden heeft hij met zijn vrouw Anne en zijn vier zoons, schoondochters en kleinkinderen voor een groot deel in zijn eigen huis doorgebracht. Zijn zoon, die tijdens de crematie sprak, zei het zo treffend: wat zijn ogen zagen, konden zijn handen maken. Iedereen die de laatste jaren bouwplannen had, kon op hem rekenen. Vroeger op het strand, hielp hij zijn zoons, als ze vliegers maakten of rare karretjes bouwden. Altijd wist Theo de oplossing voor een of ander onmogelijk probleem.

Wie heeft hem niet door de zee zien trekken op zoek naar garnalen. Dat waren nog eens garnalen, vond Theo, zo uit de zee, zelf gepeld en meteen opgegeten, daar kon niets aan tippen. En als hij echt geluk had, zwom een suf scholletje ook in de netten en had hij die avond een extra lekker maal.

Het laatste jaar ging het slechter met Theo's hart, maar daar sprak hij niet over. Als je hem vroeg hoe het ging, zei hij steevast 'goed'. Ook als het zichtbaar ietsje minder ging die dag, hield hij toch stug vol dat er niets aan de hand was. Toen zijn gezondheid de vaste rit naar het strand in de weg zat, kocht hij een fiets met motor. En toen de laatste heuvel naar het strand te zwaar werd om te beklimmen, liep hij om. Theo leerde dat ieder probleem oplosbaar is. Met de fiets met motor naar Egmond aan Zee en dan gewoon wandelen naar zijn geliefde Zilverzand. Fluitje van een cent, beweerde Theo. Misschien was dat de laatste jaren niet meer zo, maar hij had een onverwoestbaar doorzettingsvermogen en plezier in het leven. Ook toen hij hoorde dat de dokter niets meer kon doen, bleef hij realistisch en optimistisch. De verjaardag van zijn zoon kon hij nog vieren, met de hele familie in het ziekenhuis. Zijn kleinkinderen nog een keertje zien. Er was nog van alles om zich op te verheugen en tegelijk wist hij dat zijn tijd gekomen was.

Ik hoop dat iedereen die Theo de Bouter gekend heeft, hem zal eren door te zorgen voor de camping die hij met zoveel toewijding en liefde heeft verzorgd.

Theo vervulde een belangrijke rol in het bestuur. Hij is degene die de maten nam van alle terreintjes en nadacht wat een eerlijke manier was om iedereen zijn eigen deel te laten betalen. Hij zorgde ervoor dat het vuil werd opgehaald, het gas besteld en tal van belangrijke klussen werden geklaard. Hij hield alles in de gaten en probeerde de gemeenschappelijke kosten zo laag mogelijk te houden. De vuilnismen kwam niet op vaste momenten. Theo lette op of de container vol zat. Pas dan hoefde de container geleegd, zo werden er geen onnodige kosten gemaakt. Het verbaasde hem wel eens dat anderen zo nonchalant waren. Vol goede moed bracht hij overal briefjes rond over de regeling rond het oud vuil, om dan na een paar dagen bedroefd te constateren dat de container weer vol lag met sloophout. Maar daar zette hij zich dan weer snel overheen. Theo werkte stug door, met zijn kameraden.

De beste manier om Theo te eren is misschien wel om 'zijn camping' net zo netjes te verzorgen als hij altijd heeft gedaan. Om niet te klagen over de gemeenschappelijke klussen, elkaar vrijheid te gunnen en goed op te letten of de burenhulp kunnen gebruiken. We zullen Theo missen.

Xandra van Gelder

Recept van Bren de Coq *(Fusion is out, confusion is in)*

Patate fritte con aglio e rosmarino met gevulde kalfsschnitzel en spinazie à de Beun

Patate fritte con aglio e rosmarino: gebakken aardappelen met knoflook en rozemarijn, een Italiaans recept van een oude vriend van me: Carluccio; de spinazie is van een andere vriend: Earl de Beun uit Suriname en van wie de gevulde kalfsschnitzels zijn, ben ik vergeten, misschien van een Belg, who knows?

Anyway, het is even wat werk, maar de gezichten aan tafel spreken boekdelen daarna.

Voor 4 personen

De spinazie à de Beun:

3/4 verse spinazie 750 g

1/4 verse kervel 250 g

yoghurt (geen zure)

mayonaise

250 g magere gerookte spekblokjes

De spekblokjes bakken en het overtollige vet niet gebruiken. Spinazie en kervel zo fijn mogelijk snijden en koken in eigen vocht. Als het gaar is, krokante spekjes toevoegen en laten afkoelen. 2 à 3 eetlepels mayonaise en yoghurt toevoegen totdat het een soort spinazie à la creme wordt. Zout en versgemalen peper erbij en dan een uurtje in de ijskast.

De aardappelen:

500 g geschilde aardappelen in kleine blokjes van ongeveer 1.5 centimeter

flinke scheut olijfolie

8 tenen knoflook in de schil

2 eetlepels verse rozemarijn

zout en peper

Verhit de olie in een grote koekepan en doe als de olie goed heet is, de aardappelblokjes erin. In het begin oppassen dat ze niet blijven plakken. De blokjes rondom bruin laten worden. Voeg op het laatst de rozemarijn, knoflook in schil, zout en peper toe.

De kalfsschnitzels:

(Over scharrelvlees hoef ik het niet te hebben: het is gewoon lekkerder).

4 kalfsschnitzels van een ons, platgeslagen

4 plakjes rauwe ham (Serrano als het te krijgen is)

De rauwe ham op de schnitzels leggen, beide kanten omvouwen en dicht maken met één of twee houten stokjes. Goed plat duwen met je hand en op hoog vuur 2 minuten aan beide kanten bruin braden. Serveer op warme borden, vlees in het midden, daaromheen de aardappelen en daaromheen de spinazie à la de Beun.

Mededelingen van het bestuur

De telefoon vooraan op het terrein is gesloopt. In verband met de hoge leasekosten is besloten geen nieuwe telefoon meer te nemen. Als alternatief is er de kaarttelefoon, vooraan bij de bushalte. Het is iets verder lopen, maar het voordeel is dat deze telefoon voor de beller goedkoper is. En in noodgevallen zijn er voldoende mobiele telefoons op het terrein beschikbaar.

Hoe te handelen indien zich geïnteresseerden voor een huisje aanmelden

1. Als geïnteresseerde voor de koop van een huisje op het terrein.

Voor nadere informatie doorverwijzen naar de secretaris. Men kan dan op een lijst 'geïnteresseerden' worden toegevoegd. Deze lijst is beschikbaar voor leden die hun huisje willen verkopen en is opvraagbaar bij het secretariaat.

NB. Lid kunnen alleen de eigenaren van de huisjes zijn.!

2. Bij verkoop van een huisje.

Bij verkoop van een huisje, eerst overleg met het bestuur over de voorwaarden bij de verkoop. Hiervoor is een 'standaard' procedure. Deze procedure moet doorlopen worden bij de aan/verkoop van een huisje, opdat de nieuwe eigenaar lid kan worden van de vereniging. Beide partijen dienen samen een formulier in te vullen, waar de diverse zaken worden vastgelegd. Dit formulier is bij het secretariaat beschikbaar.

Harry Venroy bedankt iedereen voor het mooie bloemstuk dat hij tijdens zijn ziekte van de vereniging heeft ontvangen.